

சிற்பாசாரி THE SCULPTOR.

சிற்பி ஒருவர் ஆழ்ந்த சிந்தனையில்
 ஓர் பளிங்கு கல்மீதில் அமர்ந்தே இருக்கக்கண்டேனே
 அவர் ஆற்றல் அனைத்தையும் ஒருங்கே குவித்து
 சிற்பம் வடிக்கத் துவக்குகிறார்,
 இரவுபகலாய் வேலைசெய்தே
 சிற்பத்தை செதுக்க முயல்கின்றார்,
 தன் மர சுத்தியலால் கடினமாய் அடித்தே
 ஆற்றலுடனே உழைக்கின்றார்,
 பல அடிகள் பலமாய் விழுகுது,
 பாறையோ மிகவும் கடினம்காட்டுது
 தேர்ந்த கைகளோ கல்லின்மேலே
 தன் திறமையைக் காட்டுது,
 குழந்தை ஒன்று குழந்தைத்தனமாய்
 கண்களை விரித்தே வியந்து
 அதனை உற்றுப்பார்த்தே கூரிய துண்டுகள்
 திசைகள் எட்டிலும்
 சிதறிப் பறந்து விழுதலைக்கண்டே, தன் சிறிய மூளைக்குள்
 முளைத்திட்ட கேள்வியை புரிந்துகொள்ளவே
 கஷ்டப்பட்டு அபூர்வமான பொருளினையே
 கடற்கரையினிலே கண்டார்போலே
 ஒவ்வொரு அடியிலும் சிதறி விழுகின்ற
 ஒவ்வொரு பளிங்கு சிதறலைப் பார்த்தே,
 சந்தேகம் வெடித்தே கேட்டும்விட்டாள்,
 தந்தையே, இந்தபளிங்குக்கல்லை சுக்குநூராய் உடைத்தே
 வீணாய் ஆக்குதலும் ஏனோ ?
 தந்தையோ மிகவும் அமைதியாகவே புன்னகையுடனே, ஏற்ற
 இறக்கம் வைத்தே உரைத்தார் தம் பதிலை,
 எனதன்புக் குழந்தாய்,
 அடிகளாலும், பெரும் அறைகளாலும் பளிங்கு வீணாய்
 ஆவதாய்த் தோன்றினும்,
 எத்தனைக் கதிகம் அடிகள் வாங்குதோ,
 அத்தனைக்கதிகம் நான் எதிர்பார்க்கும்
 அழகிய சிற்பம் உருவாக வேண்டும் என்றாரே.

நாம்கூட அடிகள் வாங்கிடுவோமே,
 அழகிய சிற்பமாய் உருமாறிடுவோமே!